

Ќ! аз сиромашка горка и бѣдна,
заради наѣкъ многъ съмь аз жедна.

(Но) Господь дните да продлжи на Солтана,
той ще ме нареди правъ пѣть аз да зафана.
Сирѣчь на дѣвръ рѣдъ той ще ма тѣри,
и ще ми исправи сички те кѣсѣры.

Ожѣба ващѣ сосъ сына.

Едно време отидоха при едного сѣдника да
се сѣдатъ ващѣ и сынъ за своѣта си овѣда, гдѣто
сынъ-о начѣна дѣмата си тѣй: ь сѣдѣ праведнѣи-
шій! аз имамъ прѣнѣ илѣ (кавга) сосъ ващѣ си,
защото, той ѣ вогатъ, а аз сиромашъ: той ѣ що то
ме ѣ родилъ, аз съмь единородный неговъ сынъ, ко-
гото той тоще живъ лишѣва ме отъ имѣнѣето си, и
вмѣсто сына зѣма дрѣгѣго чѣждаго, и него ище да
остави наследникъ (или мирасѣла) на ващѣно то ми
имѣнѣе, това нещѣ ѣ неправедно и срамѣтно на ващѣ
ми, дѣто ще го направи: защо то аз отъ него съмь